

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว
พุทธศักราช ๒๔๗๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๕
แห่งพระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พุทธศักราช ๒๔๗๙ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎหมายไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ แห่งกฎหมายมหาดไทย ออก
ตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พุทธศักราช ๒๔๗๙
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว พุทธศักราช ๒๔๗๙ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ กำหนดทะเบียนไปจดทะเบียนสมรส หรือจดทะเบียน
การรับรองบุตรนักงานก์ทะเบียน โดยมีผู้ขอ ให้นายทะเบียนเรียกค่า^๔
ธรรมเนียมรายละสองร้อยบาท โดยให้ผู้ขอจดพาหนะให้ ถ้าผู้ขอ

เล่ม ๕๖ ตอนที่ ๕๐

ราชกิจจานุเบกษา

๑๐ เมษายน ๒๕๒๔

ไม่จัดทำพาหนะให้ ผู้ขอต้องชดใช้ค่าพาหนะให้แก่นายทะเบียนตาม
สมควร ทั้งนี้ ด้วยเหตุผลใดๆ ก็ได้

(๑) การจดทะเบียนสมรส ณ สถานที่สมรสซึ่งรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยอนุมัติใหม่จัง ให้นายทะเบียนเรียกค่าธรรมเนียม^{เงินเดือน}
รายละยี่สิบบาท

(๒) การจดทะเบียนสมรส หรือจดทะเบียนการรับรองบุตรนอก
สำนักทะเบียนในท้องที่ห่างไกล เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเมือง
ส่วนรวม ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้ทำได้ ให้นายทะเบียนเรียกค่า^{เงินเดือน}
ธรรมเนียมรายละหนึ่งบาท”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๔

พลเอก เล็ก แนวมาตี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎหมายฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตรา
ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสมรส และการจดทะเบียนการรับรองบุตรของสำนัก
ทะเบียน ที่กำหนดไว้ในฉบับนี้ไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจ สมควรแก้ไข
เสียใหม่ให้เหมาะสม และเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้
ประชาชนในท้องที่ห่างไกลได้จดทะเบียนสมรส และมีการรับรองบุตรให้ถูกต้อง
ตามกฎหมาย สมควรให้มีการจดทะเบียนสมรส หรือจดทะเบียนการรับรองบุตร
ในท้องที่ดังกล่าวนั้นโดยกำหนดค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนไว้ในอัตราดังเป็น
พิเศษ จึงจำเป็นต้องออกกฎหมาย